Овше са чуло у нас
Слухъ ся расчло по тавана
Хата царинарка о Овсини. Наши ГО сгледнуи Ахъ
видви туй свъ очи ГО си дигнъ ся врва подъ подъ-въ
вирѣ-ть Кинчкавве, ~~мигаше~~, скачаше ~~скачаше~~, вика горе
скачъ се (Ахъ ти попуДи) ти лудосъ прахванъ и той ГО прВлудѣ
тай ся царѣ за ОГ радость чдо ~~сдавнсь~~ ~~да~~ ся наша царицъ ~~да~~ сседавъ
на и отхапа ~~отапка-та~~ отапка-та, бой му на тѣртихъ чудеса.
Овше що стана Я, безъ да исавъ чанъ, Какъ е чуй невъро.
Сторихме Хата да ровимъ, Слово надгробно ~~гомово~~
~~тумачки~~ Овше Гомово. Написалъ го Овше поетъ на нашъ Кра
тодъ що на прВкаръ го Овена Опашка прВкарвахъ, що то